

השגחה פרטית

דברי התעוררות וחיזוק וסיפורי השגחה מופלאים המתרחשים בימינו מתוך "קו השגחה פרטית"

פרשיות ויחי - שמות תשפ"ה • עלון מס' 155

השגחה שבועית

סגולה מאוד מעניינת... אולי אנסה גם...

מספר לי יהודי:

בחנוכה של שנה שעברה התבקשתי בבית לעשות סגולה כזאת: ביום זאת חנוכה שמים בתוך הבזיכים של מנורת החנוכה פתקי בקשות, ובשנה שלאחר מכן פותחים את הפתקים, ורואים איך שהבקשות התקבלו.

הרעיון לא משך אותי. אנחנו אמונים על תפילה ובקשה להקב"ה על כל ההצטרפויות, יש לנו את התהלים שדוד המלך תיקן לכל יהודי בכל עת צרה ומצוקה, ומה לי ולפתקים בבזיכי המנורה. בסוף חשבתי, הרי לשים פתקי בקשה זאת לא עברה, ושלוש בית זו מצווה, ולכן לקחתי פתקים, רשמתי עליהם את כל המצוקות האחרונות שהיו לי ושהרבתי להתפלל עליהן.

השנה אני פותח את המנורה, מוציא את הפתקים, ורואה בקשה אחת - נענתה, בקשה שנייה - גם כן. בקשה שלישית, כבר מזמן שכחתי מהצרה הזאת.

תמיד ידעתי שכשמתפללים נענים, אבל משום מה אדם נוטה לשכוח מהמצוקה הראשונה, הוא נענה מזמן על מה שהוא ביקש והוא שוכח להודות, כשקראתי את כל הבקשות משנה קודמת, נוכחתי כמה תפילה עוזרת.

הרה"צ ר' יהודה מנדל שליט"א, מרבה לדבר על כך, שיהודי ירשום את התפילות שהוא ביקש ונענה. כל יהודי יכול לחבר על זה ספר שלם.

החזון איש אמר שיש יצר הרע מיוחד להשכיח מהאדם את הנסים שהקב"ה עושה עם האדם, כי זכירה זו היא הדבר שהכי מחזק את האמונה שיש בורא לעולם, יש לי אבא אוהב שמאזין לכל תפילה ולכל בקשה.

על דרך זה אפשר לעשות סגולה חדשה, כל ערב ראש חודש, כל ערב ראש השנה, לרשום את הבקשות, להחביא במקום מסוים, ולאחר מכן לפתוח ולהודות על כל החסד שעשה עמנו בשמעו את תפילתנו.

שבת שלום ומבורך
פינחס שפר

דברים שבלב

על פי השיעורים בספר חובות הלבבות "שער הבטחון"

הוא ערב בו לאדם

למי שהעושר שלו (קידושין פב). אלא, שכל סוגי המשתדלים מצווים לחזור על הטרף בהם, עם הבטחון באלוקים כי הטרף בידו ורשותו, ושהוא ערב בו לאדם, ומשלימו לו באיזו סיבה שירצה (שער הבטחון תחילת פרק ד'). אילו מילים מרגשות הן אלה! כמה חם בלב לשמע ההבטחה הנחרצת: **שהוא ערב בה לאדם.**

כשאדם מתבקש להלוות לחברו סכום כסף גדול, הוא דורש שצד שלישי יהיה ערב שההלוואה אכן תחזור, וכאן, כשמתדלים באופן הנכון, יש לנו ערב שהפרנסה אכן תגיע: בורא עולם בכבודו ובעצמו, הוא שערב לנו שיהיה לנו כל צרכנו. נעסוק במה שנעסוק, ולא נצטרך לדאוג כלל. אם עשינו את המוטל עלינו - מצוין. אפשר להיות רגועים לגמרי.

אמנם, כלל לא בטוח שדווקא העיסוק המסוים בו עסקנו יביא את הפרנסה, ויתכן שהמפרנס הגדול יבחר לנו סיבה אחרת שבאמצעותה יגיע הרווח. אבל, אם מילאנו את חלקנו במס ההשתדלות, עשינו את שלנו, וה' הטוב יעשה את שלו.

האמת, שנצטוונו להכין כלי, אבל לא אמרו לנו איזה גודל צריך להיות לכלי. יש מי שמכין לו כלי גדול מאוד, עובד שעות על גבי שעות מצאת החמה עד צאת הנשמה, והכלי בעל הממדים הגדולים מתמלא במטבעות רבות מאוד של אגורות; ויש מי שמכין כלי קטן, ומקבל אל תוכו המחאה אחת של כמה רבבות.

העיקר שהכלי יהיה שלם, שיהיה מתואם עם השולחן ערוך, שיהיה סדר יום עם שלוש תפילות במנין במתינות ובישוב הדעת, לימוד תורה באיכות ובכמות, זמן למשפחה ולחינוך הילדים; ולא כלי כזה שיש בו חורים רבים של כל מיני דילוגים וקיצורים. כי אז השפע השמימי אמנם מגיע אל הכלי, אבל נוזל דרך החורים... יהי רצון, שבזכות ההתחזקות בבטחון נזכה לשפע רב ברכות והצלחות מתוך בריאות הגוף והנפש בשמחה רבה, אמן סלה.

(מתוך שיעור 94 בשער הבטחון. לשמיעת השיעור הקישו 4 לאחר בחירת השפה, או בחיוג ישיר 02-3011904.)

בקשו רחמים מרובים עבור האברך
ר' יצחק בן בשא {קלצקין} הי"ו
קו לחלוקת פרקי תהילים ולקבלות טובות: 077-4822963

מעשה בעני שנקלע לעיירה, ונכנס לביתו של אכסנאי שאת טיבו לא ידע. שאל העני את בעל הבית: שמעתי שיש כאן ברחוב מקום לאכילה ולינה, היכן המקום בבקשה? אמר לו בעל הבית: הגעת למקום הנכון. תוכל לקבל מה שתרצה, אבל קודם עליך לעבוד, ואחר כך תקבל. הוא העביד את העני במשך כמה שעות, ואחר כך הראה לו את הבניין ממול: שם תקבל הכול! העני נכנס לשם ורואה שולחנות ערוכים, אנשים יושבים ונהנים, הכול מוגש ברוחב לב ובעין טובה. הוא אוכל, שבע מכל הטוב ונהנה מכל רגע. בסוף הוא שואל את חבריו לשולחן: באיזו עבודה עבדתם? והם עונים לו: כאן זה בית הכנסת אורחים של יהודי חם ונדיב לב, שנותן הכול חינם! אתה, איתרע מזלך ונכנסת לביתו של הרמאי שגר כאן ממול, איש רע מעללים, נוכל ושקרן שהעביד אותך להנאתו מבלי לשלם לך פרוטה. לו היית נכנס לכאן בהתחלה, לא היית צריך לעבוד כלל!

זהו היחס שבין העבודה לפרנסה: אכן, יש לעשות השתדלות, אבל חובה להיזהר שלא ליפול ברשתו של אותו נוכל, קיבלנו הרע, שמכריח את האדם לעבוד ללא הפסקה, כאילו בזה תלויה פרנסתו. זאת בשעה שאת מזוננו אנו מקבלים במתנת חינם מאת הבורא הרחמן, המכין מזון לכל בריותיו, כי לעולם חסוד.

אלא, שמאז שקיבל אדם ראשון את דרך תיקונו "בזעת אפיך תאכל לחם", קיבלנו הוראות מהיצרן הגדול, בורא העולם, לעסוק באיזה עניין, שבאמצעותו תגיע אלינו הפרנסה. יש אנשים שעוסקים במלאכה, כותבים או מייצרים כל מיני דברים וחפצים באופן עצמאי; יש שעוסקים בסחורה - קונים כאן ומוכרים שם; ויש שכירים - שעושים את מלאכתם, ומקבלים משכורת מידי הממונים עליהם.

כאן מתחילה ההתמודדות האמיתית של הבטחון. כי כשהאדם עושה משהו, הוא עלול לחשוב שחוכמתו עמדה לו, והתמדתו הביאה לו את המשכורת. הוא עלול להתייחס לעבודה כאל מקור השפע, בעוד היא רק אמצעי וגזירה. מצד שני, יכול אדם לחשוב גם להיפך, שמפני שעוסק בעבודה כה פשוטה - המשכורת שלו דלה, שבגלל המלאכה שהוא עוסק בה - הוא מרוויח פחות, ושמפני שהחוש העסקי שלו הטעה אותו - הוא הפסיד כל כך הרבה.

אלו ואלו בטעות טועים. "שאינו עניות מהאומנות ואין עשירות מהאומנות, אלא

הצטרף גם אתה לרבבות היהודים מכל העולם ששינו את חייהם, חייג:

מארג ישראל 02-30-11-300 • מארה"ב 151-86-130-140 • מאנגליה 00-330-3900-489 • מבלגיה 00-380-844-28 • מאוקראינה 380-947-100-633 • מארגנטינה 3988-4031 • מדרום אפריקה 87-551-8521

קו לנשים - שלוחה 4 בתפריס הראשי

קו השגחה פרטית

אידיש. עברית. אנגלית.

ניסיון שבכל יום

סיפורי השגחה מופלאים שסופרו ב"קו השגחה פרטית"

עובדים בנטחון

עברנו דירה, ברוך ה'. לא היה קל להעביר את החפצים והרהיטים, את המזוודות ואת התרמילים; גם לא היה קל להעביר את עצמנו, ולהיפרד מכל המוכר והאהוב לטובת מקום חדש, שאנחנו מקווים מאוד שיהפוך עד מהרה למוכר ואהוב.

שני דברים לא הצלחנו להעביר בשום אופן, והם: הכולל שלי והעבודה של אשתי. ידענו שאנחנו הולכים להתחיל מההתחלה, וזאת כאשר החיובים החודשיים בבנק דווקא עברו איתנו ממש בקלות, יותר מכל הדברים האחרים.

כולל עדיין לא מצאתי, ואשתי המשיכה לחפש מקום עבודה. הימים שלפני העשירי לחודש הלכו ואזלו, ולא היה לי שום מושג מאין יבוא עזרי. שום קצה של רעיון מאיפה להשיג כסף, כששנינו במצב שאיננו מכניסים מאומה!

ידעתי שעליי להשתדל, ואף עשיתי בנידון, אולם בינתיים הבנתי שעיקר ההשתדלות זה להתפלל.

באחד הימים, אחרי תפילת שחרית התחלתי לחשוב איך אני משיג את הסכום שאני צריך לחיוב הבא, ושוב הגעתי למסקנה שאין לי מושג איך. זה לא שאני לא מוכן לעשות מה שצריך. פשוט איני יודע מה.

אמרתי לעצמי: קודם כול אשב ללמוד, כמו בימים שהיה לי כולל.

נשארתי לשבת בבית הכנסת וללמוד עד השעה אחת. הרי מה זה משנה אם כבר נקלטתי בכולל, או שעדיין לא? הרי אני מצווה על תלמוד תורה בכל אופן. אעשה אני את שלי, והקב"ה יעשה את שלו.

בינתיים החליטה אשתי לבדוק את המצב בחשבון הבנק. אמנם לא היה שום סיכוי שהתרחש בו שינוי בימים האחרונים, אך בכל זאת, עושים מה שיכולים, וזה מה שהיא יכלה לעשות. והנה, מה היא שומעת? שנכנס סכום נכבד בהחלט!

"לקחת הלוואה?" היא התקשרה אליי, "נכנס סכום גדול לחשבון שלנו!"

"לא לקחתי שום הלוואה", אמרתי את האמת. "צריך לברר ולבדוק אם משהו לא הכניס לנו כסף בטעות."

בדקנו, והתברר שאחרי שאשתי הודיעה על פיטורים מהעבודה, חישובו לה את ימי החופשה שהיא לא ניצלה, ועתה הכניסו לה את הסכום שהצטבר, סכום שהגיע למשכורת של חודש!

היה חסר עוד סכום קטן, אולם גם הוא כבר הגיע. היה זה סכום כסף שהפרשתי למעשר, אולם בסופו של דבר נתתי את המעשר באופן אחר, כך שיכולתי להשתמש בכסף.

עבר עוד חודש. אנו עדיין בחיפושם אחרי מקורות הכנסה, עדיין מגששים במקומנו החדש, אבל הרבה פחות לחוצים. אחרי שהקב"ה הראה לנו בחודש הקודם את ידו הפתוחה והרחומה, אנחנו פשוט

פה, ממש קרוב

מספר יהודי מירושלים: יום אחד ראיתי ספר תהילים על הכביש. הרמתי אותו מיד, וראיתי שרשומים עליו שם ומספר טלפון. מיד התקשרתי למספר הטלפון ושאלתי, "איבדתם ספר תהילים?"

מעבר הקו ענתה אישה בהתרגשות, "כן".

"איפה אתם גרים?"

"ברחוב תכלת מרדכי".

תכלת מרדכי זהו רחוב רחוק ממש מהרחוב שבו אני גר. נתתי את פרטי הכתובת שלי, וסוכם שמי שיגיע לאזור של השני, ייקח או יחזיר את הספר.

עוברות דקות בודדות, והטלפון שלי מצלצל. "איבדת ארנק!" אומר לי קול ודאי.

"מה פתאום?! אני שואל."

"הרגע מצאתי ארנק, ובתוכו מצויים פרטים של אשתך וכרטיס אשראי".

אמרתי תודה והודעתי שאברר את העניין. התקשרתי לאשתי וביקשתי ממנה שתבדוק אם הארנק נמצא. התברר שהמוצא הישר מצא את האבדה עוד לפני שהיא בכלל שמה לב שהיא נאבדה.

שאלתי את האיש לכתובתו, והוא ענה לי. אמרתי לו גם איפה אני גר, והוא אמר: "אחרי צהריים אני לומד בבית מדרש ממש קרוב אליכם, ואז אביא לכם את הארנק!"

זה היה מרגש מאוד. הרגשתי שבזכות מצוות השבת אבדה שלי, שהתקשרתי למי שאיבד את התהילים, חזרה אליי אבדתי ללא עוגמת נפש כלל.

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה החדשה המיוחדת לסיפורים שהתפרסמו בעלון - סיפור מס' 771.)

השבת - מקור הברכה

מאה וחמישים אלף שקלים. זה כל הסכום שהיה חסר לי, טרם הכניסה לדירה החדשה בבני ברק. הסכום הזה הלחיץ אותי באופן מוגזם. הוא כאילו ישב לי על קנה הנשימה, והשאיר רק חריץ צר למעבר של אוויר. מאיפה אני משיג את הסכום הזה? איך הוא מגיע אליי ועובר למוכר ביום המיועד?

השלוחה
לשמיעת

הסיפורים

שהתפרסמו בעלון

6176* שלוחה 2 ואחר כך 9

מפיצים אמונה ומחיים נפשות

רציתי להוות לכם מקרב לב, על השיעורים הנפלאים הנמסרים בקו השגחה פרטית. הם מלאים בתוכן חשוב, ובדברי חיזוק באמונה ובטחון. בדור שלנו, עם כל הקשיים והניסיונות, אני לא יודע איך הייתי מצליח להתמודד בלעדי השיעורים האלו. ההאזנה לשיעורים פשוט החזירה בי שמחה ואושר, וחיי נהיו מלאים באמונה ובטחון.

מפיצים אמונה ורואים ישועות

שנים חלמתי על דירה מעלי, ונרשמתי שוב ושוב להגרלות "מחיר למשתכן" ו"דירה בהנחה", אך ללא הועיל. לאחרונה תרמתי למכון השגחה פרטית תרומה של 219 ש"ח, כמניין המילה "דירה", להפצת העלון. להפתעתי ולשמחתי, בהגרלה האחרונה זכיתי בדירה המיוחלת!

זהו אמנם סכום קטן ביחס לעלות של הדירה כולה, אבל זה היה החור שנוצר בדרך להשגת הסכום לקניית הדירה.

עד המעבר לדירתי, גרתי בשכירות. כבר הודעתי למשכיר שאני עוזב, כבר התכוננו בהתרגשות רבה למעבר, ולא נותר לי אלא להרבות בתפילה לה', שישפיע עלי כל טוב.

בערב שבת התקשרתי לקו החיזוק של אחד המשפיעים בדורנו שליט"א, והנה הוא מדבר אודות כוחה של שבת המלכה, וזכותנו בשמירתה כהלכה. "טיפש מי שחושב בשבת על כסף", הוא אמר שם, "כי שבת היא מקור הברכה, וממנה ההשפעה לכל השבוע. דווקא כשמתנתקים מכל צורכי החול, אפשר לפעול הרבה יותר".

לשמע הדברים הנוקבים הללו, קיבלתי על עצמי, שבלי נדר בשבת זו אתנהל לי 'כאילו כל מלאכתי עשויה', ואחשוב כאילו אני גביר גדול ולא חסר לי דבר. ואכן, כך השתדלתי לעשות.

מיד במוצאי שבת אמרתי: "ריבוננו של עולם, בשבת לא חסר לי דבר, ואני מבקש ממך שלא יחסר לי גם בהמשך!" ואכן, מיד בתחילת השבוע שלח לי ה' את השליש הראשון של הסכום: חמישים אלף שקל.

עובר שבוע נוסף, ואני מתחזק שוב בקבלה זו, להתנהג ולחשוב כמי שלא חסר לו כלום ביום מנוחה ושמחה, אור ליהודים.

במוצאי שבת שוב ביקשתי מאת ה', שלא יחסר לי באמצע השבוע... ומיד, ביום שני, הצלחתי להשיג עוד שבעים וחמישה אלף שקלים, ברוך השם!

השבוע הזה לא היה קל. המשכתי לנסות להשיג את היתרה, בנסיעות לכאן ולשם, אך זו לא הגיעה. שוב זכינו, והגיעה שבת קודש, יומיים לפני שאני צריך למסור את התשלום האחרון ולקבל את המפתחות לדירתי!

שוב נזכרתי ואמרתי, "השבת לא חושבים על כלום בקשר לדירה!" קראתי לשבת עונג, וכיבדתיה מעשות דרכי, ממצוא חפץ ומדבר דבר. עברה עלינו שבת מרוממת ללא צל של דאגה, בשמחה ובטוב לבב. ושוב, אחרי שיצאו שלושה כוכבים בשמיים, ביקשתי מה' שכמו שבשבת לא חסר לי מאומה, גם במשך השבוע לא יחסר לי.

ואני חייב לומר לכם, שלא פחות ולא יותר, הגיע הזמן שהייתי חייב לעזוב את הדירה השכורה ולעבור לדירת הקבע, וה' שלח לי את כל הסכום, לא חסר לי שקל!

השבת היא מקור הברכה, ואיתה אפשר לפעול הכול!

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה החדשה המיוחדת לסיפורים שהתפרסמו בעלון - סיפור מס' 971).

מרותקים לדעת איך הוא יסדר לנו את העניינים.

אני ממשך ללמוד לפי סדר יום של כולל, והקב"ה ממשיך להשפיע. כבר בתחילת החודש שלחו לנו מביטוח לאומי מכתב המודיע שהייתה טעות בחישוב דמי הלידה, וכעת מחזירים לנו את ההפרש - סכום של משכורת חודשית!

עוברים עוד כמה ימים, וגם קצבת אבטלה נכנסת, ומשלימה את החודש בלי טרחות ובלי הלוואות.

אנו מודים לה' על כל חסדיו וניסיו שבכל יום עמנו. אין עוד מלבדו!

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה החדשה המיוחדת לסיפורים שהתפרסמו בעלון - סיפור מס' 371).

גיבור אמיתי

אני מלמד בחיידר. יש לי בכיתה ילד שהיה חלש מאוד בלימוד: הזיכרון שלו תעתע בו פעם אחר פעם, הוא לא הבין דברים בסיסיים, וככל שהסבירו לו יותר, כך הוא הבין פחות.

עד פסח למדנו משניות 'יומא', והוא קלט אותן כמו חכם בלילה. אולם אחרי פסח התחלנו ללמוד משניות 'תמיד', והנה אני מגלה, שאותו ילד מבין היטב וזוכר את כל הנלמד! הוא יודע ומצליח ממש כאחד הטובים!

נדהמתי ממש, והילד שם לב להתפעלותי יוצאת הדופן. "הרבי מתפלא?" הוא שאל, ואני השבתי בחיוב.

"זה באמת משהו מיוחד, שה' האיר לי את העיניים", סיפר הילד. "כשלמדנו משניות, הרבי סיפר לנו על התנא הקדוש רבי מתיא בן חרש, ושאל בכיתה מי שמע עליו. היו כמה ילדים שסיפרו שאמא שלהם מדליקה נרות לזכות רבי מתיא בן חרש, אבל הרבי הסביר שרבי מתיא זה לא נרות, זה תנא קדוש שעמד בניסיון גדול מאוד של שמירת עיניים, ושרף את עיניו כדי שלא להיכשל במראה אסור, ואחר כך ה' עשה לו נס וריפא את עיניו.

חשבתי לעצמי, שגם אני צריך לשמור על העיניים שלי. מול התחנה שבה אני מחכה לאוטובוס כל בוקר, יש בית ספר של בנות לא חרדיות. בדיוק בזמן שאני ממתין שם, הן מגיעות ללימודים. מאז שהרבי דיבר על רבי מתיא בן חרש, התחלתי לשמור את העיניים שלי, ולא להסתכל בכלל על הבניין של בית הספר ועל מי שהולך לשם. פשוט התחלתי לשמור את העיניים ולא להרים אותן לכיוון הזה, ובכל פעם באותו זמן אני מתפלל לה' שיאיר את עיני בתורה, שאבין מה שלומדים, ואוכל להיות ברמה של כל הילדים בכיתה.

וזהו. ה' שמע את התפילה שלי!!!"

נותרתי המום מול סיפורו האישי של הילד, שנחשב עד לא מזמן לחלש. זהו ילד שהוכיח גבורה אמיתית מה, וזכה לראות עין בעין את ישועת ה'.

כמה כוח יש למילים שאומרים לתלמידים בכיתה, וכמה כוח יש ליהודי!

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה החדשה המיוחדת לסיפורים שהתפרסמו בעלון - סיפור מס' 871).

קח גם אתה שותפות קבועה בהפצת "ההשגחה פרטית" לכל יהודי בכל העולם

ותזכה גם אתה לראות את ההשגחה הפרטית בכל העניינים
התקשרו עכשיו למוקד הישועות **02-6313-742**
או בקו ההשגחה פרטית **02.30.11.300** | שלוחה 6

בעמדות נדרים פלוס | משלוח בדואר | העברה לבנק לאומי | 57390056 חשבון | 902 | ע"ש השגחה פרטית | ת.ד. 5475 ירושלים

מפיצים אמונה לכל יהודי בכל העולם

זכו בשותפות קבועה "במוקד הפצה"

לעילוי נשמת הצדקת אילת בת אמנו וגאולה כהן מאילת
שקירבה רבים מאחינו לאבינו שבשמים

לרופאת סריג בת מאיה
שמאל בן חיה מינדל זיווג הגון במרהה

זכו בשותפות קבועה "בשכונה שלמה"

לעילוי נשמת הר"ר יחיאל שלמה זלמן
בן הר"ר יהודה אריה הלוי ז"ל

מחנך ומלמד תשב"ר מעל יובל שנים
נלביע'ה שבת תשס"ט ת.נ.צ.ה.

ניסיך שבכל יום

סיפורי השגחה מופלאים שסופרו ב"קו השגחה פרטית"

עד אחרי תשע

מספר אברך מביתר: אני רוצה להודות לשליחיו של הקב"ה, שמארגנים מדי פעם מכירה מוזלת של חליפות. לולא הם, מי יודע מתי הייתי מחליף את החליפה הישנה והטובה שלי, שעם הזמן נהייתה עוד יותר ישנה ועוד פחות טובה.

באותו יום בו התקיימה המכירה, שכחתי ממנה לגמרי. זו הייתה מכירה שנועדה להיערך במשך יומיים, ומכרו בה חליפות בהנחה של שמונה מאות ש"ח מהמחיר הרגיל. כמעט חלוקה. אמרתי לעצמי: מחר אלך מוקדם, שהרי זה היום השני, וכל העיר עומדת להגיע. ברוך ה' המידה שלי סטנדרטית ורגילה, וסביר להניח שהחליפות במידה זו תאזלנה עד מהרה.

אחרי מחשבה אמרתי לעצמי: וכי ייתכן להקדים את היציאה מהכולל כדי להגיע למכירה?! הרי שעות הכולל הן קודש ללימוד תורה!

התחזקתי באמונה, שהחליפה שנגזר עליה להיות שלי, רק היא תהיה שלי, ולמדתי בנחת בשעות הכולל. בשעה שבע הסתיים הכולל, והתחיל סדר קבוע של שתיים רצופות. שוב אמרתי: זה הסדר הקבוע שלי, וכי האמונה עובדת רק עד השעה שבע? הקב"ה יכול להמשיך לשמור לי על החליפה גם לשעה תשע.

אחרי אותן שתיים, הגעתי למכירה. כמות הקונים הייתה דלילה למדי, הסטנדים עמדו מרוקנים, ואני חיפשתי את המידה שלי על החליפות שנתרו, ולא מצאתי.

"בוא תראה חליפה מחברה אחרת", הציע לי המוכר. "אל תסתכל על המידה הרשומה. תמדוד ותחליטי".

מדדתי והחלטתי. טוב שלא הסתכלתי על המידה, כי לו הייתי קונה רק לפי מספר, הייתי יוצא נפסד מהעניין. ב"ה קיבלתי בנחת חליפה נהדרת בגזרה טובה, במחיר גזור היטב, וזאת בלי לגזור אף לא דקה מסדריי הקבועים.

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה החדשה המיוחדת לסיפורים שהתפרסמו בעלון - סיפור מס' 471.)

זכות מצוות מעשר

ביום רביעי בצהריים קיבלתי סכום גדול כתשלום על עבודה: אלפיים שקלים! הם היו נתונים בתוך מעטפה. המעטפה נחה על השולחן, ואחרי הארוחה, מבלי משים גלגלו את הניילון ובו המעטפה אל תוך פח האשפה.

בזריזות ראויה לציון ניקו את המטבח, פינו את הכלים ואת הלכלוך מהכיוור, עד מהרה הצטרפה האשפה לפח הגדול, ומשם - לפח הגדול בחוץ.

באותו יום קיבלתי מעטפה נוספת, ובערב ישבתי לחשב את סכום המעשר של שתי המעטפות. את כל הכסף למעשר הוצאתי מהמעטפה השנייה, ואחר כך שאלתי את בני הבית, "ראיתם את המעטפה הראשונה?"

ענתה לי נוות ביתי את מה שחשבה עד אז, "המעטפה בפח, אבל הכסף אצלך".

"לא", ענית, "הכסף במעטפה, ולכן אם המעטפה בפח, גם הכסף שם".

מה עשינו? יצאנו החוצה אל הפח, וברוך ה', זיהינו מיד את שקית האשפה שלנו, והמעטפה נמצאה!

מאות אלפי

זכויות

בתרומה אחת!

דווקא עכשיו כשאתה כל כך זקוק לישועה

ובמיוחד עכשיו כשעם ישראל

צמאים לאמונה ובטחון...

תורמים להפצת אור האמונה וזוכים לישועות ורפואות

מצטרפים כעת למאות מפיצי עלוני השגחה פרטית, ברחבי הארץ והעולם

וזוכים להיכלל

בתפילת הישועות

של רבני השגחה פרטית על ציון בעל החובת הלבבות

חייג: 6176*

לפיתוח מוקד הפצה חדש - שלוחה 2
לשותפות ביוזמי הרבים - שלוחה 4
או בעמדות 'נדרים פלוס' בבתי הכנסת

מצא עבודה

הבן שלי התגלגל במשך תקופה ארוכה מעבודה לעבודה. כל כך רציתי לראות אותו מסודר, מרוויח, עם סיפוק ומנוחת הנפש. החלטתי לעשות משהו בשבילו, ותרמתי סכום נכבד לקו השגחה פרטית.

ברוך ה', תוך זמן קצר הוא מצא עבודה מסודרת!

המצלמה חזרה

לקחתי איתי לנסיעה בינעירונית את המצלמה המקצועית היקרה שלי, ולמרבית הכאב והמבוכה, כשירדתי, גיליתי שהיא נשארה באוטובוס.

התקשרתי מיד לחברת האוטובוסים כדי לברר מי היה הנהג ולאיזה מסוף האוטובוס אמרו להגיע, נסעתי למסוף כדי לחפש שם ולבדוק אולי המלצמה הגיעה לשם, אך לא. לא מצאתי אותה.

התביישתי מאד לספר לאמי על האבידה, אך לא היתה לי ברירה. סיפרתי שגם ניסיתי לחפש ולא מצאתי, אך אמי לא התייאשה, "אני רוצה לנסות עוד פעם, ולחפש במסוף".

חשבתי לעצמי, מה יעזור לחפש עוד פעם באותו מקום? אני צריכה איזו זכות כדי שהמצלמה תימצא, ומיד החלטתי להתחייב לתרומה בסכום נכבד להפצת עלונים של 'השגחה פרטית'.

אמי נסעה לאותו מסוף, למחלקת האבידות, שם ביקשה שיחפשו ביסודות, והנה נמצאה המצלמה!!!

מוסיף והולך

יום אחד, לפני שנה התקשרה אשה ופתחה הוראת קבע של תרומה חודשים בסכום של 98 ש"ח.

עברו חודשיים, והנה מתקשרת בעלת ההוראת קבע, ובפיה בקשה: "תגדילו את הסכום החודשי ל 122-! ראיתי בחוש ישועה, ואני בטוחה שיש קשר בינה לבין התרומה".

ההוראה עודכנה, אולם התורמת המשיכה להפגיע. בהמשך העלתה את התרומה ועדכנה אותה לסכום של 148 שקלים. אחר כך שוב הגיע טלפון מצידה, בבקשה להוסיף עוד עשרים ושישה שקלים. "ראיתי ישועה בעיניים", היא אמרה, "ואני רוצה להודות לה' בהפצת האמונה".

כך הלכה התרומה החודשית וטיפסה. היום היא עומדת על מאתיים שקלים.

"היתה לי בעיה עם מס שבח", היא סיפרה, "קיבלתי הוראה לחיוב של מאות אלפי שקלים! בזכות התרומה יצאתי מסיפור הזה בצורה טובה, ולכן אני מגדילה את הסכום החודשי. תזכו למצוות ותמשיכו להמשיך ישועות ולהפיץ אמונה בבורא עולם!"

ראיתי בחוש איך העובדה שביקשתי להפריש מיד מעשר כספים, היא זו שעמדה לי למצוא את האבדה עד מהרה, לפני שמשאית האשפה תיקח אותה בבוקר אל הלא נודע...

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה החדשה המיוחדת לסיפורים שהתפרסמו בעלון - סיפור מס' 671.)

רגע לפני שיצאתי מהבנק

לפעמים המילה 'משכנתא' יכולה לעשות חור בראש, לא רק בכיס. הבירוקרטיה שהבנק דרש ממני הייתה מעל ומעבר לכוחותיי. הפקיד בחברה למשכנתאות עשה את כל ההשתדלות כדי לעזור לי, אבל גם הוא הגיע למבוי סתום. התאמצתי מאוד בעניין, אולם האישור התעכב והתעכב, וזה גרר עימו עיכובים נוספים. ממש ציפיתי לישועה.

באותו יום שוב הגעתי לבנק בעניין המשכנתא, ושוב אמר לי הפקיד שיש בעיות ואין אישור. רגליי היו כבדות ממש בגלל הבשורה הלא משמחת, אולם מה היה לי לעשות בבנק? החלטתי לצאת ולקנות במכולת מה שצריך.

והנה, בעודי מסתובב לכיוון הפתח, אני פוגש חבר שהוא גם עסקן בענייני צדקה ושואל אותי, "מה אתה עושה כאן?"

"באתי להכניס שמונה מאות דולר ליהודי שנגמר לו הכסף בחשבון, תוכל לעזור לי בזה?"

ראיתי כאן הזדמנות, ואמרתי לחברי העסקן, "קח ממני חמש מאות דולר, ומשום שאתה עוסק בענייני צדקה וחסד, ובמיוחד עכשיו כשאתה ממש עוסק במצווה, אני מבקש ממך שתתפלל עליי שיאשרו לי את המשכנתא".

הוא לקח את הכסף בתודה, והבטיח שיתפלל עליי. המשכתי לכיוון הפתח, ואז הסתובבתי לכיוון הפקיד. והנה, הפקיד מסמן לי שיש לו מה לומר לי. אני מתקרב, והוא מבשר סוף סוף את הבשורה שלה חיכיתי: המשכנתא אושרה!

התקשרתי מיד לעסקן, וזה אמר לי, "מיד אחרי שנתת לי את הכסף, נעמדתי להתפלל עליך!"

כוחן של תפילה וצדקה.

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה החדשה המיוחדת לסיפורים שהתפרסמו בעלון - סיפור מס' 571.)

חֶדְשׁ בְּקוֹ

"ילדי השגחה פרטית"

**ילדים יקרים
בואו תשמעו מה יש
לרוב קלמן רוזנגרטן
לספר לכם!**

**כן כן, המחנך הנודע
בספורי המרתקים שאתם
כל כך אוהבים.**

מהיום, בשלוחה 8,
בכל יום ראשון,
הוא יספר ספור מרתק
ומיוחד בקו הילדים.

התקשרו לקו
02-3011300, בחרו שפה,
הקישו 0, ואחר כך הקישו
8 ותהנו!

**מה עוד תמצאו בקו
"ילדי השגחה פרטית"?
ספור יומי / ספור
בהמשכים / או ספור
בשני חלקים.**

תוכלו גם
לשמע את
הספורים הישנים
שהתפרסמו
בעבר.

אפשר
גם

לשונם הזהב

השגחה פרטית בספרים הקדושים

אין לך מידה טובה הימנו

מכאן אמר בן עזאי וכו'. הרוצה להיות נאמן רוח בוטח בה', יהיו הדברים האלה לטוטפות בין עיניו, וצדיק באמונתו יחיה. בניי, תהא מידה זו קבועה במסמרות אצלכם, שאין לך מידה טובה הימנה.

(אורח אלים לבעל הפלא יעץ)

ובליעל, על דבר שלפי דעתו נגע לו בעסקו או שנגרע לו מכבודו על ידו, וקשה לו מאוד להתגבר על יצרו בעניין זה. אבל כאשר יתיישב האדם בדעתו למה שאמרו חז"ל "שאיין אדם גוגע במוכן לחברו אפילו כמלא נימא", ולכל אחד יינתן מה שנגזר עליו מן השמים, הן לעניין כבוד והן לעניין ממון, [...] אז ירף ממנו היצר.

(חפץ חיים שמירת הלשון פרק ט)

אין טעם להצטער

אמנם, יש מי שסכלותו רבה כל כך, עד שאם יראה לחבירו איזה טובה, יתעשש בעצמו וידאג ויצטער, עד שאפילו הטובות שבידו לא יהנוהו מצער מה שהוא רואה ביד חבירו, והוא מה שאמר עליו החכם "ורקב עצמות קנאה". אמנם יש אחרים שאינם מצטערים וכואבים כל כך, אף על פי כן ירגישו בעצמם איזה צער, ולפחות יתקור רוחם בראותם אחד עולה איזה

מעלה יתירה, אם לא יהיה מאוהביו היותר דבקים לו, כל שכן אם מאותם אשר אין לו אהבה רבה עמו הוא, כל שכן אם יהיה גר מארץ אחרת. ותראה שבפיהם אפשר שיאמרו דברים כשמחים או מודים על טובתו, אך לבם רעה בקרבם. והוא דבר יארע על הרוב ברוב בני האדם, כי אף על פי שלא יהיו בעלי קנאה ממש, אמנם לא ניקו ממנה לגמרי, כל שכן אם בעל אומנותו מצליח בה, שכבר כל אומן סני לחבריה, וכל שכן אם מצליח בה יותר ממנו. ואמנם, לו ידעו ולו יבינו כי אין אדם גוגע במוכן לחבירו אפילו כמלא נימא, והכל כאשר לכל מה' הוא כפי עצתו הנפלאה וחכמתו הבלתי נודעת, והנה לא היה להם טעם להצטער בטובת רעהים כלל.

(נסחילת ישרים פרק יא)

אין אדם נוגע במוכן לחברו

מכאן ממעשה בית גרמו ובית אבטינס, שביקשו חכמים לדחותם ממקומם ולא יכלו, אמר בן עזאי: אל ידאג האדם לומר פלוני יקפח פרנסתי, כי על כורחך בעת הראויה לכך בשמך יקראוך לבוא ולשוב למלאכתך, ובמקומך יושיבוך, ומשלך יתנו לך מה שאחרים נותנים לך אינו משלהם, אלא הוא משלך ומזונות קצובים לך מן השמיים, כי אין אדם נוגע במוכן לחבירו מה שמזמנין לאדם מן השמים להיות פרנסתו בכך, אין שום אדם יכול לקחת ממנו.

(מסכת יומא לח.)

איהל שם, ותקע היתד במקום הצלוחית, ואז הרגיש בה ולקחה. ולזה אמרו "אין אדם נוגע וכו'", שכל אותם שקדמו לזה, לא היו נוגעים במקום הצלוחית, שהיא מוכנת לזה האחרון.

(בן יהוידע)

מונע מדבר לשון הרע

יראה להתחזק תמיד את עצמו במידת הבטחון, כי מלבד שהיא מידה קדושה ומוכרחת לדרך עבודה התכליתית, עוד זאת צריכה מאוד לעניין מידת שמירת הלשון, כי ידוע הוא שכמה פעמים ירע לבו מאוד על חבירו, והיצר מסיתו לילך ולפרסמו לאיש רע

יש לכם מאמר מחזק מהספרים הקדושים? שלחו אלינו. (עריפת תיבתן למאמרים הקשורים לפרשת השבוע או לענייני דיומא) | במייל T023011300@gmail.com | בפקס 02-6599189

קודה מתוך שיעורו המופלא של הרה"צ ר' יהודה מנדל שליט"א מלייקווד כל אחד והיעוד שלו

אחד מגיע לעולם כדי להגשים את הפוטנציאל הייחודי שלו ולתרום את חלקו. אין שני אנשים זהים לחלוטין, ואין שניים עם אותו תפקיד או אותה תוכנית חיים.

גם אלו שנחשבים "מוצלחים" וגם אלו שנתפסים כפחות מוצלחים, חייבים לעבוד על מידותיהם ולהתחזק במידת הבטחון. אלו שנתפסים כפחות מוצלחים, צריכים להפנים שגם מצבם הוא לטובה, ולנסות למצוא את החיובי בכל מה שנראה שלילי.

אם ישכילו לשנות את זווית הראייה שלהם, ייתכן שיגלו כי דווקא החסרונות והקשיים אותם הם חווים, הם עבורם כוח מניע להתפתחות ולהצלחה. התוכנית שנקבעה עבורם מלמעלה, מותאמת בדיוק לתכונותיהם ולמידותיהם, ודווקא הם המתאימים ביותר למשימה זו. כאשר יכיר אדם בכך, הוא יגדל ויצמח, עד שיגיע לגדולות.

בפרשת "ויחי" יעקב אבינו מברך את שנים עשר בניו. אולם, שלושת הבנים הבכורים - ראובן, שמעון ולוי - אינם זוכים רק לברכות, אלא גם לתוכחה נוקבת. שמעון ולוי אף סופגים קללה, בשל כעסם הרב.

ייתכן שהדבר מעורר את השאלה, האם חשו קנאה כלפי אחיהם שזכו לברכות נדיבות יותר, ובראשם שבט יהודה, אשר נבחר להיות זה שממנו תצא המלכות, עד כדי כך ששם "יהודי" הפך לשם נרדף לבן ישראל.

אולם, האמת היא שהקבי"ה ברא עולם מלא בגוונים וניגודים: יש בו עניים ועשירים, בריאים וחולים, חכמים ופחות משכילים, אנשים בעלי כושר ביטוי וצורך עז לתקשר עם הזולת, ואחרים שמעדיפים שקט ובדידות. כל שבט, וכל אדם באשר הוא, ניחן בכלים ייחודיים לו, עם תוכנית חיים אישית ומשימה מסוימת שעליו למלא. כל

הארה פרטית

מתוך שיעורי המשפיעים בקו השגחה פרטית

שיעורי הרה"צ ר' יהודה מנדל שליט"א מלייקווד נמסרים מידי שבוע בעברית, אידיש ואנגלית בשלוחה 2 < 2 (לאחר בחירת השפה)

העלון יוצא לאור גם באידיש אנגלית וספרדית
לקבלת העלון במייל T023011300@GMAIL.COM

לשליחת סיפורים במייל: hphp6176@gmail.com

תכלית העלון הוא, לקרב את האדם לבורא עולם. חלילה שהוא יהיה זה שיפריע להתפלא ולשמוע קריאת התורה.